Anul IV. Nrul 22 — Prețul unui exemplar 3 Lei — Timișoara, 1 Iunie 1930

Svastica Banatului

ORGAN SAPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE
De sub presidenția D-lui A. C. CUZA.

ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici . . Lei 500
Pentru intelectuali . . . . „ 300 | Abonament de sprijin . . . „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari | America 4 Dolari

Director-proprietar: ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

DIN FRANȚA.

Tineretul și Politica.

de Ghiță Observatoru

Azi politica este o boală periculoasă, cu urmări nu arareori funeste pentru cei atinși de ea și pentru cei ce trăesc în imediata lor apropiere. Acest lucru este cunoscut prea bine de politicenii noștri, însă orbiți de patimă de partid, și orgoliu personal, n'au curaj să-l recunoască. Curajul le mai lipsește și din lipsa de conștiință, prima calitate ce le-a fost roasă de boala ce o denunțăm. Și această lașitate cade cu aceiași gravitate asupra parvenitului politic ca și asupra celui pe cale de a deveni.

Ba ceeace e mai grav, unii politiceni tociți de boală și ajunși în agonie, *au comis marea* **crimă** *a introducerii politicei între tineret.* Crima este brutală și sinistră. Tineretul ce a format un bloc solid de naționalism, cu idei sănătoase, a fost injectat cu germenul boalei odioase cei mai slabi n'au putut rezista și azi vedem alături de falanga de tineri neclintiți în idealul național, singur propriu firei lor, vedem figurile palide ale celor ce au înlocuit steagul țării, cu steagul partidelor spre a se numi: *„Chemăriști“ „Vestitori“*, *„Voinici“* etc: Vina nu e a lor, bieți inconștienți, abia ieșiți de pe băncile școalelor secundare, ci este a nemernicilor ce au aruncat între ei microbul.

Ni se spune că noile formații au de scop *educarea tineretului în principiile partidului și inițierea lui în conducerea treburilor țării.*

Aceasta este o crimă dublă:

Principiile false de partid, n'au ce căuta în inima unui om în formație și iubitor de țară; n'au ce căuta pentrucă e monstruos să vorbești de: *democrație, umanitarism. pacifism, internaționalism etc. etc.* atunci când din toate părțile se proiectează asupra noastră privirile de *hiene* ale vecinilor;

Este criminal să li se dea lecții de *„inițiere în treburile țării“*, adică în **furt,** singurul lucru ce au știut să-l facă *majoritatea* politicienilor noștri, dela Unire încoaci. *Și dela astfel de oameni, nu se primesc lecții!*

Politicenii să știe că urletul lor se va pierde în pustiul spațiului. Căci chiar și tânării de bună credință, înflăcărați poate un moment de ale lor doctrine false, s'au trezit la realitate și scuturându-se de otrava falșilor apostoli, își dau drum liber desgustului lor, contra celor ce au încercat să le topească sufletul.

Un prieten ce face studii strălucite în Capitală, îmi scrie printre alte, ceva ce nu mă pot opri de a nu le transcrie aici.

Amice, dacă întâmplarea va voi să citești în acest ziar modest, din colțul tău de țară drag și să-ți recunoști în șirele ce urmează scrisul, să-mi ierți indiscreția. Rândurile tale, vrednice de antologie, sunt imperios cerute de titlul ce l-am pus în fruntea acestui articol:

„Mă amuzez, cetind ziare și făcând, nu politică, ci ași zice „deducțiuni politice“. Știi cum? Cetind idioțeniile doctrinelor național-țărăniste din „Dreptatea“ și înjurăturile și bârfelile liberale ale „Viitorului“. Deci două ziare absolut antitodice, din a căror înjurături reciproce trag următoarea concluzie: că toți conducătorii politici români, în opoziție cât și la putere, *nu sunt altceva decât* **exponenț'i minciunei, profanatori ai idealului și al binelui obștesc** *și mai mult decât atât* **sunt doctrinarii a cât mai rafinatorii hoții.**

Cu toții, nu sunt altceva, decât membrii ai unor asociațiuni politice, **cu scopuri meschine, de a se îmbogăți și ajunge la onoruri nu prin forțe proprii**, *pe drumuri drepte*, **ci pe căi piezișe** *ne permise, chiar cu riscul* **de a-și ucide propriul său frate.** *Toți, absolut toți, începând cu cel mai mare și sfârșind cu cel mai mic, sunt grupați în asociații scârboase, întreținute de banii sunători ai spurcatului* **jidan rătăcitor,** *sfâșiindu-se între ei pentru* **Putere... Trăim timpurile fanariotice, îmbrăcate însă în haina modernismului“...**

* * *

Pesimismul ce mi se atribue câte odată, își are explicația lui clară. Azi când citesc aceste vorbe ale unui prieten *„optimist“*, mă înfior eu însumi de goliciunea lor. Noi, tineretul de azi al țării suntem oare în fața unor lucruri imposibil de limpezit? *Dacă ne băgăm în* **jugul politicei,** *e sigur că mergem în ritmul* „Marșului Funebru“ *și cu ochii legați*, **spre mormântul ce ne stă deschis în față.** Să-mi fie permis oare să dau aici mai departe un fragment din scrisoarea amintită? Caligrafia prietenului meu, începe să devieze dela forma frumoaselor litere obișnuite scrisului lui. Cele ce urmează, nu el le-a scris ci un demon străin lui, i-a purtat mâna:

...*„Și când mă gândesc că spre a ocupa și eu un loc în viața publică românească, va trebui să urlu și eu ca lupii în mijlocul cărora mă găsesc, apoi îmi vine rău. Dar trebuie să mă deprind și încă de acum cu acest urlet și mai ales cu...* **înjurăturile politice.** *De aceia și citesc ziare, ca să fiu pregătit cu limbajul caracteristic acestei meserii“...*

Incă unul din miile de tânăre vlăstare, ce a plecat dela a satelor cinstită vatră spre școalele orașelor, unde își vede elanul strangulat și astfel descurajat în fața vieții, într'un moment de neprecugetare, merge cu gândul spre fatalismul impropriu firei lui. Scumpe prieten, *la lupi să le vorbim* **Românește!** *Pe cei ce nu ne vor pricepe, sau nu se vor îmblânzi* **să-i prăvălim în șanțul nemerniciei.**

Generația actuală, tributara celei ce s'a jertfit ieri „pe vârfuri de munte, aproape de cer“, *să rupă odată pentru totdeauna cu* **prezentul infect, căci altfel istoria o va acuza de conivență! Să nu mai înainteze în ritmul actual al vieții publice.**

Să se oprească pe loc, și să-și plece capul spre mormintele uitate și fără de cruci creștine, a miilor de anonimi, morți pentru unitatea noastră națională; să îngenuncheze pe mormintele pe cari crește azi iarba nerecunoștiinței, ale unui Filipescu Nicu, Delavrancea Barbu și plină de pietate să murmure cuvintele poetului: **Dă ne Doamne, „Români vechi, în Țară nouă!...“**

Da, căci vocile sepulcrale pronunță cel mai fioros *blestem* asupra celor ce au luat în bătaie de joc jertfa sufletului lor, încercând să împartă în tabere vrăjmașe fii aceleiași națiuni: *Fiii celor ce au*

(Continuare în pagina 2-a.)

Guvernarea demagogilor și prețul grâului.

„Universul“ și „Dimineața“, din 23 Maiu 1930 publică următoarele:

Prohibirea importului de grâu în Spania.

Madrid, 21 (Rador) — Azi s'a promulgat un decret prin care se interzice importul de grâu și de făină în Spania, atâta timp cât prețul grâului intern nu va trece peste 52 pesetas pentru una sută de kilograme.

*

52 de pesetas fac în banii noștri, după cursul de azi, peste 1200 lei adecă peste unamiedouăsute lei.

La noi grâul se vinde astăzi, cu 300 lei (treisute lei) suta de kilograme.

In fața acestei situțiuni, actualul guvern nu este capabil de a lua nici o măsură, pentrucă stă sub călcâiul alianței bancare jidovești internaționale, care și-a pus de gând să distrugă neamul românesc, prin complecta lui sărăcire, din care va răsări anarhia și revoluția ce va prăbuși și ultima proptă a statului românesc.

La noi, statul, nu protejează pe plugari, ca în Spania. La noi, guvernul sprijinește pe morarii hărăpăreți și speculanți, pentrucă toți aderenții partidelor sunt plătiți din greu, în consiliile acestor întreprinderi de jaf.

România nu este țara plugarilor, ci a morarilor.

Când vor veni cuziștii la putere, atunci va deveni abia o țară ocrotitoare de plugari.

Până atunci rămâne la discreția jidoviților comandați din lojele oculte ale jidovimei internaționale și criminale: țara tuturor vagabonzilor de pe fața pământului.

A. Țieranu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

(Urmare din pag. I-a).

murit cot la cot, pentru acelaş ideal...

Reculeasă apoi un moment, să îngroape în mormântul destinat **ei**, *toţi potlogarii vieţii noastre publice cu toate legile lor fabricate cu duiumul şi votate cu demisii în alb. Să scrie pe piatra ce le va acoperi păcatele, lor:* **Aici zace infamia.**

* * *

Hristos, Regele, Naţiunea. Singur faptele făcute în cadrele acestor trei cuvinte ne sunt mântuirea noastră! De alte principii şi doctrine nu sunt nevoie.

Nu, fiindcă nu principiile partidelor au făcut această ţară. *Nu,* căci pentru ale lor c o n c e p ţ i e seacă, nimeni nu se înflăcărează nici odată.

Nu partidele ce-şi ziceau: *liberal, conservator et comp.*, au arătat drumul peste Carpaţi;

Nu, *căci şi atunci ca şi acum, partidele au fost simple* **„Sindicate pentru exploatarea puterii“**, şi ochii oamenilor de partid, nu vedeau în Ardeal şi Banat, decât *„o colonie de exploatat“*... **Da,** sunt dureros de adevărate aceste vorbe tălmăcite nouă de marele român, *Nicu Filipescu*... Ei vedeau Braşovul, Clujul sau Oradea, prin prisma unui *„viitor scaun de Prefect“*. **Acestea au au fost „Partidele“!**

Purtaţi pe aripele idealului naţional au fost numai **Românii întegri,** ca un *Filipescu, Delavrancea, Take Ionescu, Goga...*

Ei au fost cei ce au încheiat cu cuvintele lor pe corpul tânărului tunica militară şi i-au dat înainte de *botezul sângelui, botezul naţionalismului*;

Ei au fost cei ce au strigat lui Vodă: **„Sire, să Te încoronezi la Alba-Iulia, sau să mori în luptă, pe Câmpia dela Turda“...**

Şi atunci Românaşii noştri, pătrunşi de fiorul demnităţii noastre naţionale, au luptat ca nişte pui de lei. Pentru ce? **Pentru România visurilor milenare!** *„Cu tinereţea lor jertfită, au înmiit anii de tinereţe ai patriei!“*

Iar politicenii în spatele frontului făceau la planuri şi când focul s'a făcut cenuşe, s'au urcat pe mormanul de oase al eroilor, spre a întroduce în limba noastră, cuvinte odioase, de *„noi“* şi *„voi“*, cuvinte necunoscute celor ce zăceau sub ale lor picioare.

Astfel au împărţit în tabere diferite pe părinţii noştri, astfel vreau să ne despartă şi pe noi. Şi dacă nu ne vom supune la ale lor ordine, ne ameninţă că ne vor lăsa *„cerşitori cu diplome“*...

Mândria şi iubirea de neam şi dreptate, e singura putere creatoare a omului conştient. Să muncim cinstit! Germenul discordiei să dispară din inima fiecărui tânăr şi bătrân. Electrizaţi de acelaş gând, să fim cu toţii uniţi sub steagul puterilor divine, destinate conducerii şi fericirei noastre: HRISTOS, REGELE şi NAŢIUNEA!

Ghiţă Observatoru.

Liga Apărării Naţionale Creştine

Memoriu

cu privire la naţionalizarea oraşelor României

Inaltă Regenţă

Naţionalizarea oraşelor României, este problema cea mai însemnată a naţiei româneşti, pe care ea este chemată să o rezolve grabnic: dacă voeşte să existe.

Căci oraşele sunt centre de conducere politică, economică şi culturală.

Nici o naţie nu poate trăi ca naţie stăpână pe pământul ei — şi să-şi îndeplinească misiunea sa de civilizaţie, — dacă nu stăpâneşte oraşele.

Din acest punct de vedere, situaţia naţiei româneşti este grav primejduită. Ceeace se petrece în România, nu se mai vede în nici o ţară civilizată din lume. Trebue să ne ducem în ţările coloniale, cu proporţii primitive, ca să mai găsim o stare asemănătoare cu a noastră: *un popor cu oraşe străine.*

Cu orice preţ, politica Statului Românesc trebue dar să rezolve problema naţionalizării oraşelor. Grija rezolvării acestei probleme, trebue impusă tuturor acelora cari pretind să conducă destinele naţiei. In starea de azi: partidelor de guvern.

Inalta Regenţă, stând mai presus de partide, are această superioară chemare, în faţa unei primejdii naţionale vădite, asupra căreia nu mai poate fi nici o controversă şi nici o îndoială.

Intrupând suveranitatea naţiei, pe timpul minorităţii Regelui, Inalta Regenţă are dar toată autoritatea, asupra tuturor, când această suveranitate este atinsă prin o guvernare contrară însuşi scopului de existenţă a Statului.

Guvernarea partidelor, este vădit contrară acestui scop — de păstrare a naţiei româneşti, ca naţie suverană şi stăpână a pământului ei.

Desnaţionalizarea oraşelor, stă ca tristă dovadă a incapacităţii, a dezinteresului sau a complicităţii partidelor, care au avut, rând pe rând, guvernul în mânile lor.

Acum în urmă, cu prilejul alegerilor comunale dela 14 Martie 1930, făcute pe baza legii administrative locale, dela 29 Iulie 1929 — supralicitându-se între dânsele, care dă mai mult, — partidele, au trecut şi administraţiile orăşeneşti în mânile Jidanilor.

Căci figurând pe toate listele, şi pe cele ale guvernului şi pe cele ale opoziţiei, şi pe ale lor proprii, sub diferite nume — fie ca *„Jidanii naţionali“*, *„zionişti;“* fie ca *„Jidani români“*, ai *„U. E. R.“* fie ca Jidani *„socialişti* şi *„comunişti“*, în care ei formează aproape unanimitatea, şi în tot cazul ei îi conduc; fie ca *„bloc muncitoresc“* sau *„bloc evreesc“* — Jidanii se întroduc în consiliile comunale unde vor apăra cu toţii, solidari, interesele lor jidăneşti: susţinuţi şi de partidele cartelate cu dânşii.

La Chişinău, pe lângă cartelul lor cu partidele, Jidanii s'au mai prezintat şi cu o *„listă evreească“*, întrunind *2004 voturi*, faţă de 1661 de voturi date listei partidului *liberal*, şi de 3324 voturi întrunite de lista *guvernului*, pe care ei figurează iarăş în mare număr. Aportul lor electoral — şi numărul consilierilor de care vor dispune — le asigură Jidanilor stăpânirea absolută a administraţiei orăşeneşti, cu declasarea elementului românesc.

La Tighina, guvernul, în cartel cu Jidanii, întruneşte 1656 voturi. Iar Jidanii se mai prezintă cu numele de „comunişti“, întrunind 1316 voturi, şi ca *„Evrei“* cu 382 voturi. Astfel că guvernul cu Jidanii, are 18 locuri, în consiliul comunal, iar *“comuniştii“* jidani încă 14. Şi aici, aşa dar, întregul consiliu este dominat de jidani, sub forma făţişă, cea mai p e r i c u l o a s ă, a *„comunismului“* care se afirmă la graniţa bolşevică.

La Cetatea Albă, guvernul cartelat cu Jidanii, întruneşte 1560 voturi, iar *„lista evreească“* 831, peste jumătatea voturilor date guvernului, dominând şi aici administraţia comunală.

La Cernăuţi, guvernul, cartelat cu Jidanii, obţine 7153 voturi, pe când Jidanii ca *„social-democraţi“* obţin 3200, aproape jumătate, stăpânind administraţia oraşului.

La Oradea-Mare, pe graniţa de apus *„comuniştii“* în cea mai mare parte Jidani, se prezintă cu 2589 de voturi. Iar *guvernul* cartelat cu Jidanii şi cu toate celelalte minorităţi abia întruneşte 5234, administraţia oraşului rămânând în mânile minoritarilor, cu 23 locuri atribuite listei, de amestecătură străină, a guvernului, şi 9 locuri date *„comuniştilor“ compacţi*.

La Satu-Mare guvernul cu Jidanii şi toate minorităţile, abia ajung la 4138 de voturi, faţă de 3334 de *comunişti“*, care domină administraţia oraşului cu ceilalţi minoritari, depe lista guvernului.

La Timişoara, „blocul guvernamental“, cu *„Jidanii“* şi cu toţi minoritarii, obţine 7622 de voturi, pe când, *„comuniştii“* ei singuri au 3531. La împărţirea mandatelor, se alege: 7 naţional-ţărănişti, 6 maghiari, 5 germani 4 socialişti, 2 zionişti şi 12 comunişti. Aşa că *Jidanii — care sunt şi „naţional-ţărănişti“, şi Maghiari“ şi „germani“, şi „socialişti şi „comunişti“* — stăpânesc —, în mod absolut, administraţia şi a acestui oraş.

In sfârşit, în vechiul Regat — deocamdată *în Moldova* — toate administraţiile oraşelor sunt stăpânite de Jidani; puşi pe liste la întrecere, de partidul *naţional-ţărănist*, ca şi de partidul *naţional-liberal*, şi mai prezentându-se şi în deosebi cu listele lor jidăneşti: *„comuniste“, „zioniste“ sau altele.*

Un exemplu de desnaţionalizarea progresivă a oraşelor, ajunsă la capătul ei, ni-l oferă *orăşelul Mihăileni* cu 650 votanţi, din care *guvernul* a avut 116, *averescanii* 124, *liberalii* 98, iar *Evreii* 301, mai mulţi aproape decât toţi împreună, şi care astfel au rămas stăpâni pe administraţia comunală. Acesta este tipul administrativ al viitorului, la care tind, şi la care lucrează Jidanii, cu ajutorul partidelor, pare că inconştiente de ceeace fac.

Căci în asemenea condiţii, naţionalizarea oraşelor — aşa dar conducerea publică, economică şi culturală a Românilor de către Români — însemnează că a fost definitiv părăsită de partide: care nu au în vedere decât numai interesele lor electorale vremelnice.

Prin urmare în România:

Minoritarii, stăpâni pe oraşe, vor conduce pe majoritari.

In acelaş timp:

Stăpânind oraşele, între altele, şi în numele anarhiei, *„comuniste„* — cum s'au întrodus, în mare număr, în consiliile comunale dela Chişinău, Tighina, Cetatea Albă, Cernăuţi, Oradea-Mare, Satu-Mare Timişoara — minoritarii lucrează făţiş la distrugerea Statului majoritarilor: care dar, trebue să zicem că le încredinţează puterea lui, ca să se distrugă pe sine.

Ar fi apoi, ca majoritarii muncitori, să-şi dee munca lor, pentru întreţinerea oraşelor minoritare, cu civilizaţie străină.

Sunt *contraziceri de fapt,* pe care nici o teorie, nici o constituţie, nici un tractat internaţional, nici o „Ligă a Naţiunilor“ nu poate să le justifice, şi mai ales, nu le poate impune, nici unui popor, care voeşte să existe.

Faţă de această situaţie, s'ar putea invoca totuşi argumentul — constituţional — ca naţia să se apere ea singură, cu votul.

Dar naţia nu poate fi pusă la vot: ca să hotărască dacă voeşte să existe, sau nu.

Existând în toate timpurile, şi în trecut, şi în viitor — pe care trebue să le reprezinte pezentul — naţia nu se mai confundă cu alegătorii de azi; stând pururea sub presiunea partidelor, care au toată puterea în mânile lor. Când naţia românească, văzându-şi existenţa primejduită, se va ridica, să se apere, este de prevăzut că ea se va apăra altfel decât cu buletinul de vot.

Această prevedere, trebue să determine acţiunea conducătorilor Statului.

Exisienţa naţiei, care se rezumă în suveranitatea sa deplină asupra pământului ei — imposibilă fără stăpânirea oraşelor — este faptul hotărâtor, care primează pe toate celelalte.

Dacă legile îi sunt contrare: legile trebue schimbate.

Dacă sunt organizaţii vicioase care i se opun: aceste organizaţii trebue înlăturate, pe cât mai e timp, pe cale legală.

„Liga Apărării Naţionale Creştine“, al cărei program, cuprinzând naţionalizarea oraşelor, a fost aprobat de un mare număr de Români, în trei alegeri generale, — şi care a avut la 1926, în Adunarea Deputaţilor, 10 reprezentanţi — au susţinut încă odată programul său şi în alegerile comunale dela 14 Martie 1930, fie cu liste proprii, ca la Iaşi, la Cernăuţi, la Huşi şi la Coţmani, fie în cartel cu alte grupări, ca „bloc românesc“, ca la Cluj, la Timişoara şi la Galaţi.

Pretutindeni, voturile atribuite listelor L. A. N. C. — dacă facem abstracţie de voturile Jidanilor, şi socotim numai voturile româneşti — au fost destul de numeroase, ca să vădească existenţa unui pu-

ternic curent pentru naționalizarea orașelor: care de altfel, nu are nevoe să se legitimeze prin voturi.

La Iași, cu 18.000 votanți, din care nu au votat decât 10.00 — dacă scădem voturile jidănești — L. A, N. C. a întrunit aproape 25% din voturile Românilor.

La Cluj, „lista blocului românesc“ în frunte cu reprezentanții L. A. N. C., D. G. Sion, Prof. I. C. Cătuneanu, Dr. Valeriu Pop fost deputat al L. A. N. C., Dl Gheorghe Ghili, Dr. Elena Bratu — lista susținută de întreaga românime neînregimentată în partide, și de studențimea universitară — a repurtat un strălucit succes, parvenind să introducă în consiliul municipal 10 reprezentanți ai săi, împotriva listei minoritare cu guvernul.

La Timișoara, biruința listei minoritare, prezintate de guvern, a provocat o puternică mișcare națională românească, cerând anularea alegerilor, pe baza preptului natural de stăpânire a orașelor României de către Români.

Față de aceste mișcări, care se vor generaliza, doctrina proclamată de L. A. N. C. — după care administrația orașelor este un atribut exclusiv al suveranității naționale se impune conducătorilor Statului, ca singura îndrumare capabilă să asigure liniștita propășire a nației românești.

Această considerație justifică intervenția constituțională a Inaltei Regențe, față de partide.

Dacă Inalta Regență — prin autoritatea superioară cu care o investește Constituția — nu imprimă partidelor de guvern această îndrumare necesară, obligându-le să lucreze pentru naționalizarea orașelor, ca o condiție ca Inalta Regență să le încredințeze guvernul: este de prevăzul că orașele României se vor desnaționaliza progresiv, provocând revolta Românilor, deposedați de orașele lor.

In cazul acesta, M. S. Regele Mihai I, la majoritate, va domni peste un popor românesc, stăpânit de Jidani — dacă ei vor continua a ocupa orașele țării — sau peste un popor în continuă frământare, ca să se elibereze de dânșii.

Cuprinsă de această îngrijorare, „Adunarea publică dela Iași, din 9 Martie 1930 — convocată de L. A. N. C. în vederea alegerilor municipale — după desbaterile urmate, a cerut cu aclamații unanime, ca problema naționalizării orașelor, să fie supusă, respectuos, și Inaltei Regențe, de către președintele Adunării.

Indeplinindu-mi misiunea, am onoare a supune Inaltei Regențe, această problemă, rezumată în prezentul „Memoriu“, și în „Manifestul către Ieșeni“, dela 9 Martie 1930, pe care D. Iuniu Lecca, fost deputat al L. A. N. C., este autorizat să le prezinte Inaltei Regențe, și să le deșvolte verbal, în audiența ce va binevoi să-i acorde.

Cu profund respect
Președintele Suprem al
„Ligii Apărării Naționale Creștine“
A. C. CUZA

Iași, 25 Martie 1930.

200 de milioane bacșiș.

Corespondentul ziarului „Universul“ din Iași comunică că dl Teodorescu șeful organizației ligii agrariene de acolo, — ligă pe care noi și astăzi o considerăm cu cuvenitele rezerve de precauțiune, având informații demne de încredere că dl Garoflid la timpul oportun *va transforma liga în partid agrarian după concepțiunile de politică conservatoare de pe timpul lui Cantacuzino năbabul* despre care să știe cum s'a îmbogățit pe spatele bieților țărani bătându-i cu biciu dacă nu mai puteau juca după cum fluerau argații săi, în majoritate străini puterile fizice fiindu-le istovite de prea multă muncă de robi, — a declarat că spirtarii din Moldova au oferit 200 de milioane bacșiș pentruca să înceteze adunările de protestare împotriva proectului de lege a spirtoaselor pe care guvernul Maniu îl schimbă pentru a 3 oră în a 17-a lună de guvernare. Un semn semnificativ asupra capacității oamenilor ce compun acest guvern, *cel mai mincinos și mai rușinos din câte cunoaște istoria politică a României.* Și dacă mai adaogăm că papagalul partidului zis național-țărănesc, armeanul Madgearu, bătând recordul mondial în materie de avansare devenind din simplu șef de birou în anul 1919 profesor universitar și ministru în blagoslovita țară românească după 10 ani de comediant politic, atunci într'adevăr trebue să-l clasificăm pe acest clovn de circ, la iesuitul Iuliu Maniu, de specialist în toate științele, de omniștiitor ca jurist ca medic, ca profesor, ca sociolog, ca scriitor, ca economist, ca financiar, ca militar, ca diplomat și în fine ca toate. Papagalul armen Madgearu le-a învățat pe toate așa de bine și așa de mult încât celorlalți oameni din România nu le-a mai rămas nimic.

Inchipuiți-vă frumoasa sumă de 200 de milioane pe care spirtarii din Moldova o ofer pentru cumpărare de conștiințe în una din părțile țării, adaogați apoi toate celelalte sume de sute de milioane pe care le ofer ceialalți spirtari din țară și apoi comparați toate aceste vii icoane în mintea Dvs. cu declarația străinului dela finanțele țării că *dacă nu i se va vota legea spirtoaselor așa cum cere el atunci va face chestiune de cabinet.*

Așadar dacă spirtarii din România, dintre cari 99 la sută sunt jidani și printre aceștia jumătate dintre acei care au intrat în țară peste noapte neavând nici azi aranjată situația lor de cetățenie dar în schimb și-au aranjat numele făcându-se din Silberstein Nathan Niculescu Gheorghe, căci legea permite acest lucru vor spune mulți dar că aceasta lege a fost făcută de niște mizerabili cari s'au vândut pentru arginții lui Iuda știu puțini răspundem noi, sunt în stare a oferi sute de milioane pentruca cumpărând suflete și conștiințe de români mizerabili să li-se facă pe plac votându-se legea spirtului, vă puteți lesne închipui cât de mare trebue să fie fondul lor de mituire și de propagandă. Tot așa de lesne vă puteți închipui cât de mult câștigă acești otrăvitori de români din vânzarea spirtului, care la rândul său prefăcut în rachie de crâșmarii jidani ne furnisează atâtea crime, atâtea hoții, atâtea pungășii, atâtea stricări de căsnicii, atâtea boli venerice și atâtea căi de ruinarea neamului românesc și de prăbușirea lentă dar sigură a sfintei noastre unități naționale.

Fără îndoială că spirtarii din România sunt principalii vinovați ventru prețul de râs cu care sunt siliți plugarii noștri de a-și vinde cerealele lor, o muncă de un an de zile în arșița soarelui și cu sudoarea pe față din zori de zi până noaptea târziu. Căci doar toată lumea știe că învreme ce bietul țăran e nevoit a vinde porumbul și cartofii pentru un preț ce nu îi ajunge nici pentru o păreche de opinci spirtarii prefăcând porumbul și cartofii săi în spirt, și alte beuturi spirtoase, realizează câștiguri hoțești de sute de milioane, locuind în palate sumptoase și plimbându-se în cele mai luxoase automobile și toate aceste mișelii de ultima categorie grație concursului partidelor politice pe care le cumpără pentru scopurile lor criminale de câteori e vorba de legea spritoaselor. O mână de oameni nemernici ce își zic politiciani consimt a fi complicii spirtarilor întru zdruncinarea sănătății poporului român.

Evident că problema alcoolului formând un mare vițiu social în România nu poate fi soluționată prin prohibire, care eventual ar cere mai multe cheltuieli decât resultate îmbucurătoare. Căci cum în România întotdeauna s'a beut și se va mai bea fabricarea spirtului nu poate fi mai rațional și mai folositor Statului soluționată decât *prin monopolizare și creare de cooperative sătești unde plugarul să-și poată debușa produsul său el însuși fiind membru la cooperativă.* Numai în felul acestasă poate lua din mânile jidanilor, și a celorlarlți otrăvitori, fabricile de spirt, numai pe calea aceasta putem desobișnui succesive pe țărani de beuturi din spirt, preferând berea și vinul, și numai pe calea aceasta am putea scăpa statul de enorme frustări de fisc, iar pe unii dintre funcționari de boala de a nu se atinge de banii pe care îi vede sclipind pe masă.

In orice caz e bine să reținem și acestea potlogării a spirtarilor față de bietul popor român pe care câteva sute de nemernici de români înregimentați în așa zise partide politice îl exploatează și pe această cale fără nicio rușinare. Și este în afară de orice discuție că și această hoție socială-politică cauzând atâta mizerie și atâtea nemulțumiri plugarilor noștri producători va fi scoasă din mersul normal al sănătății poporului imediat ce cuziștii vor avea posibilitatea de a tăia în carnea vie, ce infectează atâta de mult biata nnastră țară spre folosul dușmanilor ce ne pândesc de atâta amar de vreme pentru a ne da lovitura de grație.

Romulus Damian.

Plugarul român în pragul dezastrului.

Plugarul român, înapoiat din războiu cu sănătatea șubrezită a găsit unelte lipsuri la gospodăria părăsită de ani de zile. Cu toate acestea prețurile urcate ale produselor brute i-au făcut posibil, să întregească cu ușurință, toate aceste lipsuri, să-și plătească datoriile, și să agonisească bani. Dornic de a poseda cât mai mult pământ, plugarul român, afară de ce-a luat prin reforma agrară, s'a cumpărat, pe cale particulară, pământ, pășune și păduri, cu prețuri grozav de urcate. Ne ajungându-i economiile făcute, țăranul s'a îndatorat la bănci și la particulari cu dobânzi grele.

Recolta bună din anul 1929, a provocat scăderea bruscă a și neașteptat de mare a prețului cerealelor, așa că bietul plugar zăpăcit de necrezuta scădere a prețurilor vânzând numai pentru acoperirea lipsurilor celor mai arzătoare, ș'a păstrat bucatele în nădejdia unor prețuri mai bune — pe primăvară. Primăvara e trecută, recolta anului 1930 se arată bogată, hambarele și magaziile sunt încă pline de bucate, iar cererea lor este de tot neînsemnată. Urmarea va fi, că prețul cerealelor va scădea și mai departe.

N'ar fi nimic de zis că scade prețul bucatelor; dar în aceiaș măsură să scadă și prețul îmbrăcămintei, al încălțămintei, și al celor lalte fabricate, precum și dobânzile băncilor.

Durere însă, că pe când produsele plugarului n'au preț, toate fabricatele, chiar și cele de calitatea cea mai proastă, își mențin prețurile din anii, când și bucatele aveau un preț omenesc. Tot astfel este și cu dobânzile ce trebuesc plătite după banii împrumutați.

Nu cred că este sat românesc, în care 20 din sută de locuitori să nu fie îndatorați la bănci. Dezastrul plugărimei române, amenință să aibă urmări neprevăzute, și cu toate astea, guvernul țării nu vede, nu înțelege, sau n'are timp să aprofundeze durerile nației stoarse de cămătari, impovărată de dări și jefuită de fabricanți — toți jidani și streini.

Din această grea situație — nu văd altă eșire decât munca tot mai intensivă și crutarea tot mai mare.

Strângeți banul cu 10 legături. Nu cheltuiți decât pentru cele mai de lipsă lucruri — încălțămintea și îmbrăcămintea cea mai simplă. Femeia să pună răsboiul de pânză și de stofă. Feriți-vă de petreceri cu băutură, cu lăutari. Cheltueli de tot restrânse la ospețe, la botezuri, la morți. Plătiți-vă datoriile și vă feriți să faceți altele.

Adunați bani albi pentru zile negre, — și vă feriți de procese și de judecăți, cum vă feriți de foc și de sabie.

Numai prin muncă prin economie — până la sgârcenie putem eși la liman, altfel prăpădul și licitația ne pândește cu ochi de șarpe!

Șt. Peneș.

Informaţiuni.

„Dela organizaţia Ligei A. N. C. Jud. Câmpu-Lung (Bucovina)" Duminecă, 18 Maiu a. c. a avut loc în oraşul Vama, jud. Câmpu-Lung (Bucovina) o mare adunare la care au luat parte toţi Vămenii Români şi Creştini din localitate şi mulţi din satele învecinate. Adunarea a fost convocată de d-l Colonel în rezervă I. Neculce care într'o vorbire lungă a arătat situaţia grea şi de nemai suportat în care au ajun creştinii din cauza cămătarilor şi excrocilor jidani. Muntenii din întreg judeţul Câmpu-Lungului au ajuns în urma jafului nemilos al cămătarilor criminali la sapă de lemn, căci aceşti venetici au ajuns astăzi să-i scoată din casă şi din avut în urma unor împrumuturi mici, dar a căror sumă s'a ridicat la cifre îngrozitoare din cauza procentelor de 35, 40 şi 50 la sută.

Luni, 19 Maiu a. c. avea să se ţină o asemenea adunare în oraşul Câmpu-Lung-Moldovenesc. Cum însă jidanii interesaţi în cauză au intervenit pe lângă Prefectul judeţului şi celelalte autorităţi pentruca să impedece această întrunire, ceia ce s'a şi întâmplat. Drept urmare Colonelul Neculce a fost maltratat în mod mişelesc şi arestat după ce nu i s'a permis să ţină în nici un local din oraş adunarea. Sătenii însă au protestat adunaţi în număr foarte mare înaintea Poliţiei şi Colonelul arestat — spre ruşinea autorităţilor jidovite care lucră la ordinul Cahalului Jidovesc, a fost imediat eliberat.

Poporul Câmpulungean ca şi cel de pretutindeni s'a convins acum că *„dreptatea umblă cu capul spart"* şi Câmpulungenii sunt foarte agitaţi de samovolniciile ce le comit autorităţile unui guvern care în curând va trebui să plece.

Pentru Duminica Rusaliilor, Organizaţia judeţiană a Ligei Apărări N. C. a hotărât să cheme Românii şi Creştinii fără deosebire de culorit politic în două mari adunări una la Vamă — Duminecă, a doua în Câmpu-Lung-Luni.

La aceste adunări, sunt învitaţi mai mulţi stâlpi ai Ligei A. N-C în frunte cu marele apostol al Românizmului-D-l A-C-Cuza, Se va întări organizaţia acestui judeţ, care a fost pe vremuri mândria L. A-N-C. şi se va hotărî într'o moţiune ce măsuri sunt de luat pentru a se înfăptui pe cale de lege şi în cel mai scurt timp dreptate Muntenilor Câmpu-lungeni, cari sunt hotărâţi să mergă până la Inalta Regenţă în frunte Cu marele lor apărător d-l A. C. Cuza deputatul tuturor bunilor Români şi Creştini.

Muntenii câmpulungeni au mare încredere în puterea de luptă neînfricoşată a marelui Român-D-l a. c. Cuza, şi îşi punîn Dsa cea din urmă nădejde de scăpare a lor din ghiarele cametei de nemai suportat şi a tuturor relelor.

G. Berciu învăţător
şi secretar Org. Jud.

Un nou restaurant românesc în Timişoara-Cetate. Dl IOAN MUSTAŢĂ a arendat hotelul şi restaurantul „BOUL DE AUR", de lângă Directorat (fosta Prefectură). Români sprijiniţi-l.

Cetiţi şi răspândiţi
„Svastica Banatului"

Cronica lugojană.

Duminecă, în 25 c. a avut loc cu un deosebit fast, instalarea noului preot Nicolae Sutescu. Biserica arhiplină de credincioşi. Răspunsurile sf. slujbe le-a dat renumitul cor „Vidu", cu o precisiune cunoscută numai pe vremea măestrului, sub conducerea eminentului dirijor Onae.

Părintele Sintescu a rostit o emoţionantă predică care a umplut de lacrimi ochii credincioşilor prea mulţumiţi cu noul lor păstor sufletesc. Intre credincioşi am auzit exprimându-se următoarele cuvinte: Oare nu ar fi putut episcopul să confirme şi pe protopopul ales de noi (Dr. Mihăilescu)? !

După instalare, o delegaţie compusă din fruntaşii tuturor tagmelor de credincioşi s'a prezentat la locuinţa părintelui Sintescu, unde li s'a servit o masă bogată.

Dl protopop Dr. Mihăilescu a felicitat pe noul preot urându-i să se bucure totdeauna de încrederea credincioşilor, ce cu atâta generozitate şi dragoste i se anticipează astăzi.

(Părintele Sintescu a fost crescut în spiritul religios al familiei sale. Tatăl său a fost mulţi ani, epitrop al sf. Biserici.)

Prin aceasta manifestaţie se dovedeşte, că încă n'a apus cunoscuta evlavie şi dragoste faţă de sf. Biserică, în sufletele bunilor români lugojeni.

*

Mercuri s'a încercat instalarea primarului numit de Bocu, cu nerespectarea intereselor lugojene româneşti, a dlui Harambaşa, fost primar timp de 10 ani, sub diferite guverne, la Lugoj. Se ştie, că lista dlui Harambaşa a întrunit numai puţine voturi dela jidani şi minoritari, faţă de lista dlui Dr. Bireescu, care a obţinut unanimitatea voturilor româneşti şi un număr destul de mare de voturi, dela şvabii creştini.

Se ştie, că după alegerile comunale, s'a instalat o comisie interimară, în frunte cu dl Dr. Bireescu, care în scurtul timp de activitate a ştiut să mulţumească toate clasele sociale producătoare creştine din Lugoj.

Dar oculta masonică jidovească nu s'a lăsat bătută. Ajutată de câţiva politiciani, cari îşi văd periclitate interesele familiare, prin surprindere au indus în eroare buna credinţa forurilor superioare şi au reuşit a stoarce o hotărâre greşită şi păgubitoare pentru toţi. Subprimar a fost numit dl Kina Bela, fost maior de husari în armata lui Franţ Cătăramă actual avocat, fără clienţi şi fără naţionalitate bine determinată.

Instalarea urma să se facă prin dl Barbu Bujor, substitutul prefectului de judeţ, în ziua de Joi. Dar n'a reuşit, pentrucă populaţia revoltată a alungat pe intruşi din Primărie.

Cei alungaţi s'au speriat de moarte şi au alarmat întreaga poliţie şi siguranţa, contra „revoluţionarilor" şi „boşevicilor" valahi din Lugoj.

Vineri de dimineaţa, cu mare asistenţă poliţenească, fiind prezent şi dl prim procuror al Parchetului, autorităţile au început cu preluarea Primăriei. La „solemnitate", dl Harambaşa n'a venit, pentrucă s'a bolnăvit de atâta dragoste ce i s'a manifestat din partea românilor lugojeni, pe cari 10 ani dea rândul i-a condus, fiind în serviciul jidanilor, a jidoviţilor şi a ramoliţilor de tot felul.

Dl Dr. Bireescu a fost desconsiderat din partea celor puternici şi prin aceasta desconsiderare a jignit pe toţi aceia, cari l-au ales. Dr. Bireescu, lugojan de origine, fiu de preot, trebue să predea serviciul primăriei, *unui fost maior de husari K. u. k* de naţionalitate indefinită. La el acasă, în România Mare.

Românul trebue să părăsească acel scaun de primar, pe care sub stăpânirea ungurească au şezut români ca Udrea, Rădulescu, Florescu.

In Ungaria Lugojul a avut primari români, iar în România Mare, alui Bocu, Lugojul are de primar pe un maior de husari K. u. k., cu numele de Kina Bela.

Spiritele agitate au fost potolite puţin prin intervenţia d-lui Dr. Cimponeriu, inspector general administrativ lugojan de origine, care a fost trimis să ancheteze cazul şi care la faţa locului s'a convins, că „bolşevicii" şi „revoluţionarii" lugojeni, de fapt sunt cei mai buni români, fruntaşii Lugojului, cari nu se lasă terfeliţi de nişte cârtiţe ale cluburilor oculte masonice şi de nişte gheşeftari ordinari.

Dl Dr. Cimponeriu a promis, că va interveni la forul în drept, ca să se facă dreptate Lugojului.

Corespondent.

Nota Redacţiei: Ultragiul adus Lugojului prin autorităţile dictatoriale şi antinaţionale ale administraţiei, dovedesc, că întreaga putere de stat se află în mâna unor servitori prea aplecaţi ai alianţei israelite internaţionale vagabonde.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

In baza aprobării Ven. Consiliu Eparhial cu Nr. 2454/930, în ziua de 14 Iunie 1930, ora 16, în localul Casei Culturale ort. rom. din **Pesac**, se va vinde la licitaţie publică pământul din hotarul comunei Pesac cuprins în c. f. No. 272 sub A. I. 2 cu Nr. topografic 2870.

Consiliul parohial.

Convocare.

Avem onoare a convoca pe dnii membrii ai societăţii „PROTECTORUL" „CASA DE EDUCAŢIE NAŢIONALĂ" şi MESERIAŞUL" la adunarea generală extraordinară, care se va ţine la 9 Iunie 1930 la orele 5 d. m. în sala de şedinţe a Primăriei, cu următoarea ordine de zi:

1. Propunerile consiliilor de administraţie referitoare la depunerile plasate la institutul de credit şi economii „TIMIŞEANA".
2. Eventuale propuneri.

Timişoara, 24 Mai 1930.

Comisiile de administraţie ale societăţilor: „PROTECTORUL", „CASA DE EDUCAŢIE NAŢIONALĂ" şi „MESERIAŞUL".

Sprijiniţi pe meseriaşii români!!!

Petru Zorlentanu
măestru cojocar
TIMIŞOARA
Mehala, str. Horia Nr. 91

Confecţionează căciuli de toate felurile bunzi pt. femei, cojoace şi execută toate lucrările ce cad în tagma aceasta cum sunt: ***argăsitul de piei şi blănuri*** etc.

Cumpără: tot felul de piei şi blănuri brute

Vinde: blănuri de miel basarabean argasite

PUBLICAŢIUNE.

Federala cooperativelor săteşti „Bănăţana" din Timişoara, reprezenţat prin Dr. Tiberiu Moise avocat în Timişoara, ca lichidatoare a Cooperativei săteşti „Furnica" din comuna Bucovăţ, aduce la cunoştinţă publică, că în ziua de 1 Iunie a. c. orele 11 a. m. vinde la licitaţie casa No. 74 din comuna Bucovăţ (c. f. No. 430 a comunei Bucovăţ), care formează proprietatea cooperativei „Furnica". Licitaţia se va ţine în localul primăriei Bucovăţ. Preţul de strigare este Lei 350.000.

Cei cari doresc a lua parte la licitaţie, vor trebui să depună o garanţie de 10% din preţul de strigare, în numerar.

Timişoara, la 23 Maiu 1930.

Federala Cooperativelor Săteşti „Bănăţana"

C I N E M A

CETATE: 30—31— Maiu, APOLLO: 1—2 Iunie
DOINA: 3—4 Iunie MĂHALA: 7 Iunie.

„Strada Păcatelor"

Viciul, mizeria, crima şi suferinţa sunt semnele distinctive ale cartierului SOHO din Londra, cartier al apaşilor. Regele neâncoronat al acestei mahalale este un om brutal şi nestăpânit şi înfluenţa unei fete sincere şi curate îl face să-şi înfrângă instinctele josnice şi să-şi închine viaţa nenorociţilor cari au nevoe de ajutor. FAY WRAY ca soră de caritate şi OLGA BACLANOVA ca femee de stradă înfăţişează spiritul bun şi spiritul rău din viaţa ecoului, pe care EMIL JANNINGS îl întrupează cu zguduitoarea sa artă actoricească.

In rolurile principale:

FAY WRAY — EMIL JANINNGS — OLGA BACLONOVA

Monopol: Astra cinegrafică-Sibiu

Tiparul Tipografiei Diecezane, Arad.